

(تزویجک دور)

اسماکه (صغری و سرمه) سیروس آلبای اسحاب هادی محیط

دیگرها

بخش با اهمیت این کتاب، ترجمه‌ی بیژن الهی از شعر سیروس آتابای است که روزگاری با کمک خود شاعر به فارسی برگردانده شده است.
 سیروس آتابای شاعر ایرانی-آلمانی (۱۹۲۹-۱۹۹۶) اگرچه هیچ گاه به زبان مادری شعر نسرود، اما ذهنیت شاعرانه ای او ریشه در سرزمین مادری دارد. از او به عنوان شاعری مهم در شعر معاصر آلمان یاد شده است.
 همچنین در این کتاب علاوه بر مقالاتی در شناخت شعر آتابای، خاطراتی از او و نیز برگزیدهایی از ترجمه‌های مهرداد صمدی از شعر سیروس آتابای آورده شده که سال‌ها پیش در کتابی با عنوان «ادی شاپرک‌ها به چاپ رسیده است.

کتابخانه ملی ایران

نرديك نور

شعر و زندگى سيروس آتاباي

انتخاب هادى محيط

سرشناسه	آتابای، سیروس، ۱۳۰۸
عنوان و نام بدیدآور	زندگی نور؛ شعر و زندگی سیروس آتابای / انتخاب هادی محیط
مشخصات نشر	تهران: پیکر، ۱۳۹۲
منخصات ظاهري	۱۸۷ ص.
شالك	۹۷۸-۶۰۰-۴۷۲۸-۱۳-۱
وتحیت فهرست نویسی	قبیا
موضوع	آتابای، سیروس، ۱۳۰۸ - نقد و نظر
موضوع	شعر فارسي - قرن ۱۴ - ترجمه شده از آلماني
موضوع	شعر آلماني - قرن ۲۰ م - ترجمه شده به فارسي
شانسه افروزه	محیط، هادی، ۱۳۵۴ - گردآورنده
ردیندی کنکره	PIR ۷۹۲۹: ۱۳۹۲: ۱۷ ۱/۲۰/۷۹۲۹
ردیندی دیوی	۸ ۱/۶۲:
شاره‌ی کتابشناس ملی	۳۱۱۵۹۰۰

(پیکر)

زندگی نور - شعر و زندگی سیروس آتابای
انتخاب هادی معیط

مدیر هنری: خشنایار فهمی
طراح گرافیک: بهاره جعفری

چاپ نخست: ۱۳۹۲

شارگان: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ۱۳۵۰۰ تومان

لیتوگرافی: نقش سیز - چاپ و صحافی: مینا

نشر پیکر: تهران، خیابان آزادی، استان آذربایجان، پلاک ۱۰۴۲ واحد ۵ | تلفن: ۰۴۰-۲۸۴۱۹ | www.peikarehpub.com | E-mail: info@peikarehpub.com

سیروس آتابای | ۱۹۲۹-۱۹۹۶

چه می خوانید:

از: شب به شب | گرداننده از آلمانی: بیزن الهی | ۱۱

از: چند سایه | ۱۳

اولیس و دریاپریان

جزیره

از: آمدنها و رفتتها | ۱۷

آشون

اسفانه‌ی کلام

از: اندیشه در کارگاه بافنده‌گی | ۲۳

حرکت تو

من روز نمی‌دانم

دره‌ی شاپرکها

از: برابر خورشید | ۲۹

سیمیرغ

نزدیک نور

اصل

بانگ مخالف

نسبت

لنگدراز

نیز عاقل مجnoon

از: حقیقت دوگانه | ۳۷

جهودی سیاره

به یاد فروغ

بایک شیپره

لوطی

پهلوان-کجل

همیشه یاد چو باش

به ماه

یقین

پگذار سر شب آید
شناسمها
موقتی
سنجاوک آتش سیز
طول عطش
جریان

از: طرح یک سراب | ۵۷
نیاز ندارید
گریه بی به دیدار نیامد امروز
خفاشان
آن جا که عطا شده بود
بی قرار
سراوه

فرستاده‌ی دوم | گرداننده از آلمانی: مهدی زمیان | ۶۷
زندگی، آثار و جایگاه سیروس آتابای | ۶۹

از ساده‌تر به دشوارتر | ریشارد اکسنر | ۲۴ مارس | ۱۹۹۶ | ۷۷

سیروس و دارکوب یا نمونه‌ای از تبدیل طبیعت به یک منظمه | ورنر رس | ۸۷
اجابت
پروازهایی در فراز و فرود
تلون از بهرامی
این سرا
کلکسیونز

خطراتی از سیروس | سیمین آتابای—مانلی (خواهر آتابای) | گرداننده از آلمانی: فریاده فراموش | ۱۰۱
سال‌های آغازین در هایدلبرگ | خطراتی دیرینه از سیروس آتابای | هانس بندر | ۱۰۷
در جست‌وجوی یک پژواک پنهان | لویتگارد ویست | ۱۱۵
تفویم ملاقات‌ها | گرها ردباخ لایتر | ۱۲۱

مکاتبات سیروس آتابای با ناشرانش | به گزینش بینس اُشون | ۱۲۹
آن‌همه
درس
نقشه‌ی شهر سمرقند

جزیره
گذر شفایق
کشته‌بی‌بازگشت
روزها، روزها
شبله
قسمتی از شعر «بخشایش»
منظومها
آمدن‌ها و آغازها
افسانه‌ی زاغ
اکشنون
قصیده‌ای برای دیدگان
به نام سوسن‌ها
تصرف
قاطر
خرس برقص
خط‌های عمر
دوستی
هیمه
چاه قنات
اقامت
لنگ دراز
ستاره‌ی ولگرد
پیادبود تی. اس. الیوت
طلسم
قلبها
وادی شاپرک‌ها
حیران
اندیشه در کارگاه بافتندگی
هیزمشکن
همیشه به یاد «جو» بایش

سیروس آتابای
از شب به شب

گرداننده از آلمانی: بیژن الهی
از گزارش شاعر

از چند سایه

اولیس و دریاپریان

هشدار سیرسه
همچو هشدار زنان بود همه.
من ولی باز بسته بودم
به دکل.

تنها نه دختران فُرکیس
که موجها نیز هوشربا بودند.
در همه‌ی محاکمات

نشکستم
پیمان با ناوم.

پوشیده پران صخره‌ها
بالهای پیچکی می‌یازیدند
تا به ژرفها
لنگرانداز نواها
در گوشم.

افسون بکر می‌ربودم من
تا که سر کنم
نوای تازه‌بی
که از شکوه آنان گوید.

جزیره

جزیره‌ی کوچکی
به رنگ‌های جوّ تو
جا که من غزل‌های ابروان را
از بر می‌دانم.

از میان گوشوار تو می‌بینم
بلم ناپدید می‌شود —
و می‌مانم.

از: آمدنها و رفتها

آکتشون

هیچ مردی —
اگر مرد بود —
در پیش آتش حکایت نمی‌کرد:
«دیدم که...»
(غلامان لاف می‌زدند
از باد بروت
دست رو می‌شد که نمی‌دانستند
چه می‌رود.)
ما همه می‌دانستیم

که باید چه بهایی گراف بپردازیم
ساخت بودیم
قانع به کرکها و کبکها
انگور و پنیر بز
میاسودیم راه میفتادیم
همیشه دنبال عطر یک گوزن
آرتمیس.

کلامی ناشنیده نمی‌ماند
که جدایی
همیشه پیش روی بود
شکارچی که خرامیده بود سوی شکار
دیگر باز نمی‌گشت
سوی دوستان.

شاخه‌ها را که باز گشادم
زیر آبشار تو را دیدم
چشم من به جان جان تو پی برد
خیال تو در خاطره‌ام
بی‌گرند به جای ماند.

من تاب نیاوردم
برابر نیرویی جادو
که مرا فرو گرفت
به استحاله که می‌رفتم
زرگشت به جلد گوزنی

با هوای دلم سازگار بود.

با این همه دورادور
همان‌گاه تازیان لakanی
لایشی داشتند
نرّه تازیان لکریایی کرتی
که صاحب خود را نمی‌شناختند.

متمن:

برخی گویند
که «مغلوب جمال شد —
جمال وجود ناب.»
دیگران
این‌که «برای کمال
دل به دریا زد.»
هرچه افسانه بگوید
ازو که آن شکرف را به مصاف خواند
خشنوودی‌ی شما
اگر به همین است
 بشنوید:
در تمام قصه‌های درباره‌ی آکتئون
او دریده می‌شود.

افسانه‌ی کلاع

دیگر او را منگر
که پاریابی بینی:
بی‌گمان به شاه سیاه می‌ماند اما باز
با پر-جامه بی سیاه از غم.
یک زمان جامه‌ی دیگر داشت
که گوهرنشان و ژاله‌نشان بود
و سینه‌ی او بازتاب روشنی‌ی کرانه‌های سپید داشت:
او خود آذین تابناک دریا و جزایر بود.

یک زمان به شهرهای آسیا آمد:
هزار و یک شب پرید
چشمهای وی تافت شبچراغها
چشمهای وی تافت هسته‌های نیلی پر طاووسی.
به گنجهای پارس مهمان بود
به باغهای میان خشکی و سختی
سیمرغ را پیام آور بود

(کلاع سپید بود)
و مرغان همه گوش با سلطان می دادند.

بر برجها میاسود و صخرهها و سنگهاي گور
(گاه هم می نشست بر دست پالاس
دانه های انار بر می چید)
سايهی ساعت آفتابی
زمان سنج او نبود.
یک زمان آزاد بود و بند نمی دید.
پس او را توفان
به زنجیر کشید
بالها کرخت شد ولی چشمها هنوز
روشنی ی بیشه های عنبر داشت.
دامها نهادند تورها گستردن
در کلاف سیم های خاردار پر پر می زد
هیچ کسی نمی گذاشت تا خرقه تهی کند:
پر به خون سیاه شد
او به سینه چنگ انداخت
صید خود بود صید را درید.

دیگر از روزگار رفته نمی گویم
او را هنوز هم گاه میان کشتها می بینم
یا چنان سنگ - میوه یی
میان شاخسار درختان تباہ
و او همیشه خروش می زند با پیام بطالتی:

Never, nevermore